

KSZTAŁCENIE SŁUCHU

Nazwa przedmiotu

Wydział Kompozycji, Teorii Muzyki i Reżyserii Dźwięku

Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot



program studiów

Reżyseria Dźwięku

Kierunek

-

Specjalność

-

Specjalizacja

stacjonarne	pierwszego stopnia	obowiązkowy	wykład	zbiorowe	zajęcia w pomieszczeniu dydaktycznym AMFN
Forma studiów	Poziom studiów	Status przedmiotu	Forma przeprowadzenia zajęć	Tryb realizacji	

ROK I		ROK II		ROK III	
sem. I	sem. II	sem. I	sem. II	sem. I	sem. II
<input checked="" type="checkbox"/>	<input checked="" type="checkbox"/>	<input checked="" type="checkbox"/>	<input checked="" type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
ZO	ZO	ZO	ZO		
ECTS					
2	2	2	2		

Liczba godzin kontaktowych z pedagogiem **60**

Liczba godzin indywidualnej pracy studenta **60**

punkty **ECTS** **4**

* Forma zaliczenia: **Z** – zaliczenie bez oceny | **ZO** – zaliczenie z oceną | **E** – egzamin

Koordinator przedmiotu Kierownik Zakładu Reżyserii Dźwięku

Prowadzący przedmiot prof. dr hab. Danuta Dobrowolska-Marucha

d.dobrowolskamarucha@amfn.pl

Metody kształcenia		Metody weryfikacji efektów uczenia się	
1.	wykład problemowy	1.	kolokwium ustne
2.	rozwiązywanie zadań	2.	kolokwium pisemne
		3.	realizacja zleconego zadania

Podstawowe kryteria oceny**semestr I**

- zaliczenie z oceną na podstawie zrealizowanych zadań

semestr II

- zaliczenie z oceną na podstawie zrealizowanych zadań

semestr III

- zaliczenie z oceną na podstawie zrealizowanych zadań

semestr IV

- zaliczenie z oceną na podstawie zrealizowanych zadań

Cele przedmiotu

Wszechstronne wykształcenie słuchu muzycznego, umożliwiające swobodną analizę partytury oraz szybką reakcję na wszelkie różnice pomiędzy brzmieniem a zapisem.

Wymagania wstępne

Wiedza i umiejętności w zakresie programu przedmiotów ogólnomuzycznych szkoły muzycznej II stopnia, w szczególności kształcenia słuchu i harmonii.

Treści programowe**semestr I**

Program obejmuje zróżnicowane ćwiczenia analityczno-słuchowe oraz różnorodne typy dyktand, kształtujące praktyczne opanowanie notacji muzycznej. Podstawowym materiałem wszystkich ćwiczeń i zadań słuchowych są specjalnie przygotowane fragmenty utworów muzycznych solowych, kameralnych i orkiestrowych wybranych z literatury od renesansu do czasów obecnych. W całym procesie nauczania stosowane są te same typy ćwiczeń, zmienia się tylko ich stopień trudności i rodzaj materiału muzycznego.

Treść (tematyka) ćwiczeń

1. Rozpoznawanie i zapis interwałów, akordów i struktur akordowych o budowie nietercjowej.
2. Dyktanda muzyczne: rytmiczne, harmoniczne, melodycznorytmiczne (jedno- i wielogłosowe) oraz orkiestrowe.

3. Korekta błędów we fragmentach 1-, 2-, 3- i 4-głosowych oraz w partyturach.
4. Ćwiczenia rozwijające pamięć.
5. Granie progresji i ćwiczenia w transpozycji.
6. Słuchowa analiza utworów dotycząca wszystkich elementów, szczególnie harmoniki, instrumentacji i budowy formalnej.
7. Czytanie nut głosem indywidualnie i zespołowo, realizacja tekstu muzycznego na fortepianie, na podstawie specjalnie przygotowanych materiałów (podręczniki i materiały z literatury muzycznej).
8. Realizacja głosem i na fortepianie wybranych fragmentów partytur.

Semestr 1 – renesans i barok (w tym: utwory wokalne, instrumentalne, wokально-instrumentalne formy polifoniczne, chorały, recytatywy i arie, koncert i concerto grosso, sonaty i suity).

semestr II

Semestr 2 – klasycyzm (w tym: klasycyzm wiedeński, symfonie J. Haydna, W. A. Mozarta i L. van Beethovena, muzyka kameralna).

semestr III

Semestr 3 – romantyzm i neoromantyzm (w tym: symfonie J. Brahmsa, P. Czajkowskiego, A. Dwořaka i G. Mahlera, twórczość fortepianowa F. Chopina i A. Skriabina).

semestr IV

Semestr 4 – impresjonizm, muzyka XX i XXI wieku (w tym: utwory S. Prokofiewa, B. Bartóka, P. Hindemitha, O. Messiaena; twórczość kompozytorów polskich od K. Szymanowskiego do W. Lutosławskiego), muzyka rozrywkowa i jazzowa.

Kategorie efektów	EFEKT UCZENIA SIĘ		Kod efektu
Wiedza	1	posiada ogólną wiedzę z zakresu estetyki w tym wiedzę z zakresu estetyki dzieła filmowego jako elementu powiązań i zależności pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiowanego kierunku	P6_RD_W01
	2	zna podstawowy repertuar muzyki klasycznej	P6_RD_W02
Umiejętności	1	umie zarejestrować dźwięk na planie filmowym, nagrać niezbędne warstwy w systemie postsynchronów oraz dokonać kompilacji, montażu i zgrania dźwięku pełnej warstwy dźwiękowej filmu jako realizację własnej koncepcji artystycznej	P6_RD_U03
	2	umie zinterpretować partyturę zarówno pod względem fonograficznym jak i wykonawczym, posiada podstawową umiejętność czytania partytury na fortepianie, ma dokonać oceny artystycznej wykonania	P6_RD_U04
Kompetencje społeczne	1	wykazuje się zdolnościami psychologicznymi: konstruktywnym samokrytycyzmem	P6_RD_K05

Literatura podstawowa

Literatura wykorzystywana podczas zajęć:

- Dobrowolska–Marucha, D. Dyktanda muzyczne. Cz. I, II, III. PWM, Kraków 2003.
- Dobrowolska–Marucha, D. Ćwiczenia do kształcenia słuchu – wybór utworów F. Chopina. PWM, Kraków 1992.
- Dobrowolska–Marucha, D. Jak słuchać aby słyszeć. Szkice z metodyki kształcenia słuchu. UMFC, Warszawa 2012.
- Duclos, R. 125 Dictées musicales.
- Edlund, L. Modus novus.
- Gartenlaub, O. Dictées instrumentales. Cz. I, II, III.
- Gartenlaub, O. Dictées a parties manquantes.
- Labb, M., Rigo, E. Formation vocale par le repertoire.
- Labb, M., Rigo, E. Formation de l'oreille par le repertoire. Cz. 4–6.
- de Mezer, B., Wilczak, D. Materiały nie tylko do kształcenia słuchu. AMFC, Warszawa 2006.
- Targońska, I. Ćwiczenia do kształcenia słuchu. CEA, Warszawa 2003.
- Targońska, I. Kształcenie pamięci muzycznej. CEA, Warszawa 1999.
- Targońska, I. Kształcenie słuchu dla dyrygentów i reżyserów dźwięku, Warszawa 1991.
- Targońska, I. Podstawy korekty błędów. AMFC, Warszawa 1998.

Literatura do studiowania przez studenta:

- Dobrowolska–Marucha, D. Dyktanda muzyczne. Cz. I, II, III. PWM, Kraków 2003.
- Targońska, I. Programowana metoda czytania nut głosem w systemie atonalnym. AMFC, Warszawa 1989.

Literatura uzupełniająca

Wybrane kompozycje z różnych epok, m. in. recytatywy z utworów oratoryjnych J.S. Bacha, G.F. Haendla, J. Haydna i in., pieśni na głos z fortepianem W.A. Mozarta, Fr. Schuberta, R. Schumanna, J. Brahmsa i in., duety F. Mendelssohna, Z. Kodaly'a oraz utwory na głos z fortepianem z muzyki rozrywkowej i filmowej (E. Fitzgerald).



Biblioteki wirtualne i zasoby on-line (opcjonalnie)

--

Data modyfikacji	29.02.2024	Autor modyfikacji	prof. dr hab. Danuta Dobrowolska- Marucha
Czego dotyczy modyfikacja	Metody kształcenia, Metody weryfikacji efektów uczenia się, Literatura podstawowa. Przeniesienie treści do nowego formularza kart przedmiotów.		